

zpravodaj

1

2011

městys **DALEŠICE**

červen

66 let od bombardování Dalešic

7. května se již tradičně setkáváme u pomníku padlých při vzpomínkové slavnosti na tragické události, které Dalešice prožily 7. května roku 1945. Každoročně v tento den náš městys uctívá památku těch, kteří při leteckém bombardování zemřeli na samém konci II. světové války. Nejinak tomu bylo i letos.

Bombardování nemilosrdně a bolestně zasáhlo do života mnoha rodin a vlastně celých Dalešic. Letecký nálet na obec, který se odehrál ve dvou vlnách takřka v pravé poledne, zanechal za sebou

27 mrtvých. Navíc velká část obce zůstala v rozvalinách, prachu, ohni a kouři.

Dnes, s odstupem 66ti let si jen velmi těžko dovedeme představit tehdejší dramatickou situaci, která se v tento nešťastný den v naší obci odehrávala. Vždyť během chvilky přišla sedmičlenná rodina Dufkova o pět svých členů. Zemřela matka spolu se svými čtyřmi dospělými dětmi. Pětičlenná rodina Krulova zahynula úplně celá.

(dokončení na str. 2)

Přijměte pozvání na pouť

Vážení dalešičtí občané,

přijměte, prosím, srdečné pozvání na naši tradiční Petropavlovskou pouť, která se letos koná v neděli 26. června 2011 a v jejím průběhu bude vyhrávat opět dechová hudba „DUBŇANKA“ s kapelníkem Ing. Petrem Kadaňkou. Program poutě nevybočuje ze zaběhnutého a roky vyzkoušeného rytmu a je následující:

9.00 - pouťová mše svatá s doprovodem dechové hudby „Dubňanky“

10.30 – řazení stárků a stárkových na Městečku a odchod k pomníku padlých

10.45 – položení kytice k pomníku za zvuků státní hymny

11.00 – obchůzka se zvaním po Dalešicích v obvyklém pořadí se zakončením v pivo-vaře

odpoledne – dechová hudba „DUBŇANKA“ bude vyhrávat na Městečku k tanci, poslechu a dobré náladě až do setmění

Občerstvení je zajištěno. Co se pěkného počasí týká, s tím jako obvykle spoléháme na spolupatrona našeho kostela sv. Petra, v jehož náplni práce je mimo jiné také přidělování počasí. Doufáme, že si nebude chtít oslavu svého svátku pokazit dešťovými kapkami a do Dalešic pošle pěkné rozzářené sluníčko. Z předpovědi počasí ale vyplývá, že moc šancí na pěkný poutňový víkend nemáme... A kdyby se snad počasí nevydařilo, vše se bude odbývat v sokolovně.

Pouť je největším svátkem našeho městyse. Její slavení jsme převzali od generací našich předků, kteří na tento sváteční den velmi dbali a tuto tradici předávali z pokolení na pokolení. Slavení naší poutě se udrželo do současnosti a nyní je na nás, zda se tato tradice udrží

a bude pokračovat i nadále. Nejlépe tuto tradici podpoříte právě svou účastí. Proto přijďte se na Městečko podívat, posedět a poslechnout zvoucnou kapelu, která bude vyhrávat k dobré náladě. Přijďte strávit příjemné odpoledne a naplňte dávné rčení, kdy na otázku „Či je pouť?“, se odpovídalo „Naše!!“ Je tomu skutečně tak, neboť je to naše pouť a pořádáme ji pro Vás pro všechny!

Malé upozornění: Finanční příspěvek vhazujte, prosím, pouze do zapečetěné pokladničky. Bude tím zajištěno, že peníze připutují tam, kam jsou určeny.

Za úřad Městyse, za stárky a stárkové a za kapelu „Dubňanka“ Vás všechny zve a pěkný poutňový den přeje

Rudolf Špaček, místostarosta městyse
P.S. Rozmarýn pro stárky a stárkové letos věnovala paní Pavla Vorlová. Děkujeme!!

66 let od bombardování Dalešic

(dokončení ze str. 1)

Rodiče se svými třemi dětmi. Tři oběti byly v rodině Musilovi a tak by se dalo pokračovat dál. Byla to neskutečně zoufalá situace pro tyto a další rodiny, které se musely vyrovnat se ztrátou svých blízkých.

Kruté chvíle, které v tento den prožila naše obec před 66ti lety zanechaly v mnoha rodinách hluboké jizvy a pocity nevýslovného smutku a bezmoci.

Jednoznačnou a vysvětlující odpověď na otázku proč se toto událo, a proč právě v Dalešicích, již zřejmě nedostaneme. To ale nikterak neumenšuje bolest a utrpení našich tehdejších spoluobčanů, kteří tento den a dny následující prožívali.

Na námitku, proč ještě po tak dlouhé době si tuto událost připomínáme je jednoduchá odpověď.

Před 66ti lety prožily Dalešice nejčernější den své novodobé historie, při které přišlo o život 27 našich spoluobčanů a zároveň došlo k velkým materiálním škodám na budovách a majetku.

Tento tragický den vešel do historie obce a nikdy by neměl být zapomenut, zrovna jako by neměly být zapomenuty nevinné oběti našich spoluobčanů.

Aby vzpomínky na tento smutný den nezapadly časem v zapomnění je každoročně vždy 7. května pořádána vzpomínková slavnost u Pomníku padlých.

Dalešicím slouží ke cti, že ještě nikdy za celou dlouhou dobu, která od tragedie uběhla, nebyla tato pietní vzpomínka Zastupitelstvem obce a Úřadem našeho městyse vynechána.

Slušnost a úcta k našim padlým spoluobčanům nám velí abychom si vzpomínku na tragickou událost připomínali a i nadále tuto vzpomínku zachovávali.

Letošní vzpomínková oslava proběhla za spoluúčinkování dechové hudby Rouchovanky, žáků naší ZŠ a chrámového sboru. Závěrečným bodem programu měl být nízký přelet armádního bitevního vrtulníku z vojenské základny v Náměšti nad Oslavou.

Bohužel jsme se přeletu vrtulníku nedočkali ani my v Dalešicích, ani v sousedních Hrotovicích. Z vojenské základny bylo oznámeno, že pro technickou závadu na podvozku zjištěnou po startu, se vrtulník musel vrátit zpět na základnu.

RŠ

Rekonstrukce místní komunikace Kozina

SKUPINA ČEZ

PARTNER MĚSTYSE

Jak jste si jistě všimli, v ulici Kozina probíhají stavební práce. Jedna z nejvíce poškozených komunikací Dalešic se dočká celkové rekonstrukce včetně inženýrských sítí v hodnotě téměř 3 milionů korun.

Koncem loňského roku předcházely stavbě práce na oddílné dešťové kanalizaci včetně napojení dešťových přípojek od přilehlých nemovitostí.

V rámci rekonstrukce komunikace Kozina byla v květnu letošního roku provedena přeložka telefonních kabelů v délce 52 m, které se nachází v tělese nově navržené komunikace. Přeložku provedl p. Novotný Jiří z Hrotovic. Současně s přeložkou tel. kabelů firma Elektro Klíma z Třebíče provedla zemní práce pro uložení kabelů nového veřejného osvětlení a kabelů pro rozhlas. V Kozině bude umístěno 5 nových svítidel stejného typu jako na Městečku. S výstavbou nového veřejného osvětlení se původně nepočítalo, proto došlo k mírnému zdržení plánované rekonstrukce.

Práce na komunikaci byly zahájeny v pondělí 6.června 2011 a potrvají do konce července.

Stavbu provádí firma ČIKOM-STAV s.r.o., z Třebíče, která ve výběrovém řízení na dodavatele stavby podala nejvýhodnější cenovou nabídku. Stavba obsahuje rekonstrukci stávající komunikace v délce 154 m. Šířka mezi obrubníky 5,5 m s vrchní vrstvou asfaltového betonu. Součástí rekonstrukce je výstavba nového jednostranného

chodníku pro pěší s povrchem zámkové dlažby 20x20. Odvádění dešťové vody z chodníku a komunikace řeší 4 nové uliční vpusti a liniové odvodnění přes šíří vozovky v křižovatce u Potůčkových. Projekt rekonstrukce místní komunikace Kozina je financován z rozpočtu městyse Dalešice. Tuto akci rovněž podpořila Skupina ČEZ částkou 200 000,- Kč a Kraj Vysočina z Programu obnovy venkova částkou 111 000,- Kč. Nová ulice v Kozině zkvalitní životní podmínky nejen obyvatel této ulice, ale uvítají ji i ostatní chodci a návštěvníci pohostinství U Romana.

Jaroslav Zdražil, starosta městyse

Pivovarský komín opět osídlili čápi

Po pět let opuštěné hnízdo na pivovarském komíně letos opět ožilo. Hnízdo po dobu pěti let neosídlil žádný čapí pár. Bez dlouhodobé údržby a vlivem povětrnostních podmínek zůstalo z velkého hnízda doslova torzo. Příležitostná návštěva některého čápa z okolí byla jenom místem krátkodobého odpočinku před návratem do domovského hnízda.

Letos jsme se dočkali. 2. dubna na komíně opět přistál čapí pár a hned bylo jasné, že se zabydlením na komíně to myslí zcela vážně. Po několika dnech, kdy oba opravovali a vylepšovali značně zchátralé hnízdo a seznamovali se s okolím, usedla čápace na hnízdo.

Většinou se narodí dvě, výjimečně tři mláďata. Nejpočetnější rodinu se podařilo čapímu páru vypiplat před 10 lety v roce 2001. Neuvěřitelný rekordní počet pěti mláďat se tehdy těsnilo v hnízdě na komíně. Tolik hladových krků nutilo rodičovský pár k intenzivnímu opatrování potravy a také k tomu, aby co nejvíce postávali na okolních střechách, neboť na komíně už pro ně nebylo místo. Vzorným a starostlivým rodičům se obdivuhodně podařilo všech pět mláďat vypiplat, naučit je létat a v druhé polovině srpna vypravit na dlouhou cestu do světa. Obavy, že je bude rušit provoz a ruch na nádvoří pivovaru se ukázaly jako neopodstatněné. Čápi se nenechají ničím vyrušovat a na vysokém komíně se zřejmě cítí v bezpečí.

Do našich krajin přilétají čápi jen na dobu pěti měsíců. Za tuto dobu stačí založit rodinu, odchovat mláďata do dospělosti a dalších sedm měsíců trávit předaleko od svého rodného hnízda. Letošní počet mláďat nevybočil z ustáleného průměru. Jsou dvě a celá čapí rodinka je oživením nejen pivovarského komína, ale celého vzdušného prostoru nad našim městysem.

RŠ

Novinky z partnerských Daleszyc

V polských Daleszycích jsou v plném proudu práce na přestavbě jejich Městečka, neboli rynku. Prostor rynku je poměrně rozsáhlý a jeho rekonstrukce potrvá až do příštího roku. Ukončení prací a slavnostní otevření nového daleszycského náměstí je naplánováno na září roku 2012.

O velikosti a rozsahu prací svědčí i výše sumy plánovaných nákladů, která činí 9,5 milionů polských zlotých. Z toho 4 miliony zlotých činí dotace z Operačního programu a zbylou částku 5,5 milionu zlotých hradí město Daleszyce.

Pro představu je dle současného měnového kurzu 1 polský zlotý - 6,2 naší koruny, takže celková částka na přestavbu rynku činí v přepočtu takřka 59 milionů našich korun.

U příležitosti blahorečení papeže Jana Pavla II. se v Daleszycích 28. dubna konala velká slavnost. Zemřelý papež byl patronem tamního gymnázia, které nyní nese jeho jméno. Oslovy zahájila slavnostní bohoslužba v místním kostele, následoval průvod městem před budovu gymnázia, kde pronesli proslovy hosté, burmistrz, dyrektor školy i zástupce wojvodství. Studenti vystoupili s kulturním programem a na závěr byla na prostranství před gymnaziem zasazena jedle, která dostala název „Papežská jedle“. U jejího kmene je usazen kámen s nápisem připomínající tuto událost.

Tato mimořádná slavnost se těšila velkému zájmu daleszycských občanů, kteří tak vzdali poctu slavnému polskému rodákovi.

Ještě lze připomenout dubnové oslavy jubilea 20 let trvání TPZD, neboli Towarzystwa Prijaciol Zemi Daleszyckiej. Právě tato organizace mimo jiných aktivit započala komunikaci s našim městysem a byla iniciátorkou našeho partnerství. Zvláště prezidentka TPZD paní Anna Oszczepalská neustále naše Dalešice propaguje a má zájem na našem vzájemném poznávání.

ČT natáčela v Dalešicích

RŠ

Počátkem června přijel do Dalešic štáb České televize, aby zde natočil materiál do pořadu „Toulavá kamera ochutnává Česko“. Je to volné pokračování známého pořadu „Toulavá kamera“. Pořad je zaměřen na putování za regionálními specialitami s cílem představit jednotlivé regiony z hlediska rozmanitosti jídel. Po odvysílání prvních dílů má tento zajímavý pořad vysokou diváckou sledovanost.

Svoji práci začal televizní štáb v pivovaru, pokračoval pak v Dalešickém cukrářství. Televizní produkce si je vybrala proto, že v letošním ročníku ankety „Regionální potravina“ byly oceněny mimo jiných také výrobky těchto dvou provozoven. Tento titul získalo pivo „Dalešická 11“ a cukrářský výrobek - dort „Excelsior“. Natáčení zabralo takřka celý den.

Pořad natáčený v Dalešicích uvádí televizní moderátor Josef Maršál, známý též z moderování Zpráv na ČT.

Přesný termín vysílání u nás natáčeného pořadu, jehož délka je 30 minut, není znám. Předpokládá se, že se na obrazovce ČT objeví koncem srpna.

P.S. Oceněný dort Excelsior z Dalešického cukrářství putoval na slavnostní tabuli na Pražský hrad. Byl jedním z darů, které spolu s gratulací poslal prezidentu republiky Václavu Klausovi do Prahy hejtman kraje Vysočina MUDr. Jiří Běhounek. Při oslavě 70. narozenin prezidenta ČR Václava Klause si na něm pochutnávali gratulanti při prezidentském narozeninovém rautu.

RŠ

Za Ing. Františkem Horákem

V sobotu 3. června jsme se v třebešské obřadní síni naposledy loučili s našim spoluobčanem, panem Ing. Františkem Horákem. Mimořádně velká účast a nejen dalešických občanů na tomto obřadu, svědčila o tom, že z našeho středu odešla známá a respektovaná osobnost. Se jménem Ing. Františka Horáka je spjat největší rozkvět JZD Vesmír Dalešice. V něm pracoval po dobu 25 let. Nejříve jako agronom, později se pak stal jeho mnohaletým předsedou. Byl uznávaným zemědělským odborníkem. V zemědělské rodině vyrostl, v zemědělství se celý život pohyboval a zkušenosti v tomto oboru pak zužitkovával ve funkcích, kterými postupně procházel. Vedl velký zemědělský podnik s výměrou kolem 2.500 ha a více jak pět sty zaměstnanci.

Záběr jeho působení v Dalešicích byl daleko širší. Aktivně se účastnil také společenského života v naší obci. Jako předseda TJ SOKOL Dalešice se zasloužil o velkou rekonstrukci sokolovny. Za jeho předsednictví došlo mimo jiné k postavení přísálí, zhotovení ústředního topení a také položení nové parketové podlahy. Začaly též první práce na zřízení nového hřiště v Nové ulici. Pracoval též jako poslanec a člen rady MNV. Spolupráce mezi obcí a družstvem byla za jeho předsednictví velice dobrá a právě díky výrazné pomoci JZD se mohla obec úspěšně rozvíjet. Nikdy nechyběl na setkáních ročníku 1944 v dalešické Myslivně, kde byl vždy milým a vtipným společníkem.

Ing. František Horák svým působením a svou prací zanechal v Dalešicích za sebou výraznou stopu. Další životní plány mu překazila zákeřná nemoc. Jeho život naplněný usilovnou prací se uzavřel v nedožitých 67 letech.

RŠ

Čištění komínů od 1. 1. 2011

Se vzrůstající cenou elektřiny a plynu mnozí z nás topí tuhými palivy. Nejčastěji je to uhlí a dřevo.

Naše starost o teplo v domě však neznamená jen starat se o palivo. Je to také péče o kamna, kotle, ústřední vytápění a v neposlední řadě i komín. Dobře postavený správně a pravidelně udržovaný komín významně ovlivňuje činnost zdroje tepla, tedy kamen a tím i celou spotřebu paliva.

Od 1. 1. 2011 nabylo platnost nové nařízení vlády č. 91/2010 Sb., o podmínkách požární bezpečnosti při provozu komínů, kouřovodů a spotřebičů paliv. Toto nařízení přináší majitelům nemovitostí úlevu v tom, že snižuje četnost čištění, na druhou stranu zavádí povinnou revizi komínů tak, aby nedocházelo k ohrožení zdraví, životů a majetku uživatelů spotřebičů paliv. Je třeba si uvědomit, že nedodržováním předepsaných podmínek každý ohrožuje nejen sebe, ale i své sousedy. Užíváním zanedbaného komína hrozí velké nebezpečí otravy oxidem uhelnatým, který zaneseným komínem nemůže volně odcházet spolu se spalinami a tím pádem se vrací zpět do prostoru. Druhým logickým nebezpečím je požár vzniklý vznícením sazí, jejíž vysokou teplotou vznikne v komíně přetlak, následný výbuch a požár celého objektu. Nejvhodnější doba pro čištění je před začátkem topné sezony. Prohlídka komína trvá přibližně půl hodiny. Pokud dochází k dokonalému spalování není nutné ani komín čistit.

Cena kontroly činí cca 350 - 400,- Kč na jeden komín. Po kontrole komínů vyhotoví zprávu, kde uvede své jméno, jméno majitele objektu a zjištěné nedostatky. Sankce za nedodržení tohoto nařízení vlády nám jako fyzické osobě nehrozí, ale pokud dojde k požáru, tak je to první věc, o kterou se budou zajímat hasiči a pojišťovna. Pokud hasiči při požáru zjistí, jako příčinu zanedbaný komín, může se pokuta vyšplhat až na 25.000,- Kč při vzniku požáru kvůli zanedbanému komínu může pojišťovna vyplatit méně než je vyčíslená škoda.

Předběžné čištění komínů v Dalešicích je domluveno s kominickým mistrem na měsíc září. O přesném termínu budete včas informováni.

JZ

Rekonstrukce a dostavba zámeckého areálu v Dalešicích

Opět jsme požádali projekční kancelář Studio Anarchitekt z Prahy, která je zároveň zástupcem majitele zámku a investora společnosti Wessels, o vyjádření k situaci, v jakém stavu se nachází práce na jeho rekonstrukci. Z jejich obsáhlé zprávy vyjímáme to nejpodstatnější.

Cílem obnovy zámku v Dalešicích je rekonstrukce zámeckého areálu a jeho přestavba na wellness hotel s restauračním a konferenčním provozem. V části zámku se připravuje prohlídková trasa zaměřená zejména na historii zámku jeho unikátní propojení s kostelem sv. Petra a Pavla. Také se počítá s obnovou zámeckého parku, který je nyní ve velmi zanedbaném stavu.

Na základě povolení stavebního úřadu v Hrotovicích byly v minulém roce zahájeny průzkumné a přípravné práce přímo na místě. Je zpracován stavebně historický průzkum celého areálu, zahrnující již provedené průzkumy vnějších a vnitřních omítek a štukové výzdoby, restaurátorský a technologický průzkum kamenných prvků a stavebně technický průzkum krovů.

Na konci roku 2010 proběhl podrobný dendrologický průzkum zámeckého parku. V současnosti vzniká projekt rekonstrukce vegetační složky a projekt obnovy celého konceptu parku. Tato celková obnova bude možná i díky tomu, že se do vlastnictví společnosti Wessels podařilo získat sousední objekt původního majitele zámku i s bývalou užitkovou zahradou.

Na konci března byla získána finanční dotace z grantového fondu Vysočina na restaurátorskou obnovu kamenosochařské výzdoby zahrnující obě brány, vstupní zámecký portál a sochu v zámeckém parku.

Je také požádáno o územní rozhodnutí a stavební povolení na zprovoznění prohlídkové trasy na zámku. Cílem prohlídkové trasy s expozicí na dalešickém zámku je mimo jiné poukázat na existenci kláštera a kostela s mimořádnou středověkou výmalbou, dále na historii objektu a v neposlední řadě také historií osobností bývalých majitelů a stavitelů tohoto šlechtického sídla. *(U rodu Daunů zdůraznit jejich mimořádné vojenské úspěchy, u rodiny Dreherů pak významný podíl v oblasti rozvoje pivovarnictví.)*

V současnosti Studio Anarchitekt dokončuje a projednává dokumentaci pro územní a stavební řízení na celý zámecký areál obsahující mimo jiné i wellness v zámeckém parku a univerzální sportoviště.

za Studio Anarchitekt
MgA Jiří Soukup

Zatím vše probíhá v rovině úřednické. Projekty, studie, jednání, řízení, žádosti, povolení. Snad se ještě letos dočkáme nějakého viditelného, konkrétního kroku, kterým oprava zámku začne. Jak vyplývá ze shora uvedených informací, začít by se mělo opravou brány a vstupního portálu. Tak se těšíme....

RŠ Zámek a jeho okolí kolem roku 1963.

Poznámka

Čarodějnice na dvakrát

Letošní pálení čarodějnic se odehrávalo na dvou místech. Kromě tradičního místa za Malým rybníkem byla v pozdním odpoledni jako první zapálena také hranice na zahradě hospody „U Romana“ za účasti několika opravdových „čarodějnic“ různého věku.

S příchodem večera pak vzplála za Malým rybníkem velká halda dřeva, větví a jiného hořlavého materiálu, který se tam v průběhu jara legálně i potajmu nashromáždil. I na vrcholu této hromady stála vycpaná ženština, symbol nastávající magické noci, kterou zhotovili žáci naší Základní školy e školnív družině. Tato vatra hořela dlouho a doutnala ještě po několik májových dní. Tentokrát k ohni nepřijela žádná zásahová jednotka hasičů jako v loňském roce, kdy nějaký vtipálek ohlásil požár na místě pálení čarodějnic.

Dva ohně při této Filipojakubské noci v Dalešicích nejsou žádnou novinkou. Pamětníci potvrdí, že v padesátých letech býval každoročně

ohně, který pálili Korduláci, na polní cestě v části zvané „Brancoury“, tj. směr Stropěšín. Druhý konec měl svůj oheň na „Šibeňáku“. Na oba ohně bylo třeba opatřit dřevo, které mládež většinou dopravila z lesa. V rámci vzájemné rivality se pak oba tábory tvrdě dohadovaly, který oheň byl větší, který byl lépe vidět a který déle hořel.

Hlavně z důvodu minimalizování škod na polních plodinách v okolí ohňů bylo později stanoviště pro pálení čarodějnic přesunuto za Malý rybník. V sedmdesátých letech se základem ohňů staly traktorové a kombajnové pneumatiky z místního JZD. Ohromný dusivý černý dým, plný škodlivin, se valil z těchto „gumových“ ohňů. Pálení pneumatik se tehdy nikdo moc nepodíval, protože byla malá povědomost o nebezpečných zplodinách. Jak vidno i pálení čarodějnic má svůj vývoj.

Poděkování patří všem, kdož se přičinili o to, že tento prastarý zvyk a tradice se v Dalešicích i nadále udržuje.

RŠ

Rok v naší škole

Zahájení školního roku proběhlo v I. třídě základní školy. Letos jsme přivítali šest prvňáčků: Davida Čecha, Veroniku Černou, Dominika Macků, Matěje Malého, Magdalénu Věžníkovou a Jana Voneše. Všichni se na školu moc těšili a jsem ráda, že se nám práce pěkně dařila. I ostatní žáci pilně pracovali. Zvládli nejen předepsané učivo, ale i něco navíc a užili si také mnoho zábavy. O Halloweenu jsme se vydovářeli na diskotéce, kde byly vyhodnoceny nejlepší masky a nejlepší tanec. V předvánočním čase za námi přišel Mikuláš s anděly a čerty. Žáci si připravili program na „Vánoční besídku“, kterou jsme zakončili diskotékou. Jaro jsme přivítali jarní výzdobou školy. Těšili jsme se na teplé dny a na rozkvetlou přírodu. V družině žáci vyrobili čarodějnice, kterou odnesli na vatru. V květnu žáci nacvičili program k oslavám konce druhé světové války.

Pilně jsme také soutěžili. Ve školním kole recitační soutěže v I. kategorii se na prvním místě umístila Lucie Čtvrtníčková, na druhém místě Aleš Paseka a třetí místo obsadil Jan Klusáček. Ve druhé kategorii zvítězila Kateřina Bazalová, druhé místo získala Adéla Horáková a třetí místo Veronika Dufková. Zúčastnili jsme se několika výtvarných soutěží. Nejúspěšnější byla Lucie Čtvrtníčková, která získala ocenění za obrázek v soutěži „Malý snílek“. Na Olympiádě neúplných škol žáci vybojovali také několik medailí: Denisa Šubrtová čtyři - dvě stříbrné za vytrvalost a hod kriketovým míčkem, dvě bronzové za sprint a skok daleký, Lucie Čtvrtníčková dvě zlaté za hod kriketovým míčkem a sprint, Jan Čech jednu zlatou za hod kriketovým míčkem. Na Sportovním pětiboji všestrannosti slavila úspěch Lucie Čtvrtníčková, která obsadila první místo v kategorii žáků druhého ročníku. Petra Fňukalová získala 3. místo ve střelbě ze vzduchovky.

Ve škole pracujeme v duchu programu Zdravá škola. Jsme zapojeni do programu Ovoce do škol, Školní mléko, Recyklohraní a Zdravé zuby. Pilně třídíme odpad, sbíráme papír a děti ve školní družině sbírají léčivé byliny. Letos jsme opět byli úspěšní v soutěži škol ve sběru papíru „Třídílek“. Získali jsme první místo. Celkem bylo nasbíráno 7 020 kg papíru. To znamená, že průměrně každý žák naší školy nasbíral 270 kg papíru. Na prvním místě se umístil David Čech, druhé místo získal Tomáš Vidlák a třetí místo obsadila Klára Kovářová. Vítězům gratuluji a děkuji všem, kteří jim se sběrem pomáhali.

Také děti v mateřské školce nezahálely. Osmkrát navštívily divadelní představení v Třebíči. Předškoláci jezdili na předplavecký kurz do bazénu na Hájku. Pro rodiče děti připravily „Mikulášskou nadílku“, předvánoční zdobení perníčků a ke Dni matek keramické odpoledne pro maminky. Nacvičily také taneček na školní besídku a program k vítání občánků.

Školní rok jsme zakončili školní besídkou, na které žáci předvedli ukázky různých činností. Zazpívali písničky, zarecitovali, zatancovali, zahráli na flétnu a vystoupili s hudební pohádkou. Svůj taneček také předvedly děti z mateřské školy. Děkuji všem, kteří se přišli podívat a věřím, že se jim besídka líbila.

V letošním roce se nám podařilo zmodernizovat školní kuchyň. Díky grantovému projektu, který získal Městys Dalešice z fondu Vysočiny, se pořídil konvektomat, zastaralý elektrický sporák se nahradil indukčním vařičem, byla zakoupena myčka na nádobí a hnětač.

Byla také odstraněna největší závada - odsávání par, kterou jsme měli zapsanu při každé kontrole hygienou. Také škola získala prostředky, které mohla použít na modernizaci. Díky projektu Peníze EU do škol byla i druhá třída vybavena výškově

Čarodějnice...

Pátáci...

stavitelnými lavicemi a interaktivní tabulí. Z tohoto projektu byly také zakoupeny výukové programy a interaktivní učebnice. Už teď se žáci druhé třídy těší na zajímavou a zábavnou práci na tabuli.

Na závěr bych chtěla poděkovat žákům a zaměstnancům školy za jejich práci, rodičům a zastupitelům městyse za dobrou spolupráci a všem přeji příjemné prožití letních dnů.

Mgr. Alena Stupková, řed. školy

Loučení s naší školou

Loučíme se s naší školou
i s kouzelnou tabulou.

Měli jsme se rádi,
byli jsme dobří kamarádi.

Pět let jsme zde žili spolu,
taky bylo pár těch sporů.
Vždycky jsme se usmířili
a pak zase spolu byli.

Z naší školy se jde těžce,
neponeseme odchod lehce.
Teď se máme rozcházet,
budeme jinde spoustu let.

Snad se někdy uvidíme,
školu rádi navštívíme.

Žáci 5. ročníku

Dalešický ochotnický soubor při TJ Dalešice

Chtěla bych zhodnotit činnost našeho ochotnického souboru (dále jen DOS), v uplynulém roce. Nechci však jen suchopárně vyjmenovávat úspěchy DOS, chtěla bych vám čtenářům současně přiblížit jeho zákulisí. Ochotnický soubor se letos rozdělil na mladší a starší odnož. Mladší DOS se tento rok těší nebývalému úspěchu a to nejen u diváctva! Pohádka 'Dorotka a Pentlička, aneb námluvy ve mlýně' se dočkala čtyř repríz (Dalešice, Hrotovice, Jaroměřice) a dokonce slavila úspěch i na divadelní soutěži. Přesto, že na okresním kole sklidili malí divadelníci pochvalu, jak krásná podívaná naše tzv. *klasické sousedské divadlo* je, krajské kolo spíše členy souboru utvrdilo v tom, že hrát chtějí především pro diváky a hlavně pro radost! Co se týče staršího DOS – „divadelní dorostenci“ vlastně přišli s nápadem na rozdělení, které berou jako výzvu. Pohádky jsou krásná věc, ale mladým dospělým ze souboru už jednoduše k projevu nestačí. Chtějí se přiblížit o krůček blíže k lákavému světu prken, co znamenají svět. Nacvičování opravdové hry, která má až třikrát delší scénář než pohádka, trvá déle, než mohl kdo předpokládat. Časově náročné je zvláště pro mladé lidi studující v rozličných končinách země. Avšak, měl by snad někdo bránit těmto mladým odvážlivcům v touze zdokonalit se a tzv. divadelně „vyrůst“? Pevně věřím, že takový člověk se v dalešickém sokole nikdy nenajde! Divadelníci totiž reprezentují a zviditelňují nejen tělocvičnou jednotu, ale i naši obec. Proto chtějí být co nejlepší a berou tak na sebe velkou zodpovědnost!

Ale vraťme se zpět k tvoření divadla. I když je nervové napětí herců při vystoupení nezanedbatelné, pro úspěšné představení nestačí jen, naučit se roli. Součástí divadla je i spousta složitých technických příprav, ale hlavně – a to podtrhuji dvakrát – odhodlání a nadšení celého týmu. Mám to štěstí, že jsem jeho členem, tedy technickou podporou souboru. I když, po pravdě řečeno, když stojím dva týdny před Vánoci v hale našeho domu po uši zahrabaná v dekoracích a kulisách a bez jediného vánočního dárku pro mé nejbližší; mi to jako moc velké štěstí nepřipadá.

Vše začíná výběrem díla a jakkoli se vám zdá být tento úkol jednoduchý, není tomu tak! Obvykle hned po poslední repríze stávající hry se režisérka a moje máma v jedné osobě začne probírat hrami ze všech možných zdrojů. O letních prázdninách už obléhá náš obývací pokoj bezpočet scénářů a hustě popsané listy jsou rozhazovány po sedačkách, na jejichž koncích se nacházíme my, členové rodiny. Jsme nuceni tyto scénáře pročítat a zkoumat jejich teoretický dopad na diváctvo. Po těchto peripetiích jsou vybrány dva scénáře – pohádka a hra. Dalším celkem nevďěčným úkolem vedoucích souboru je

Mladí herci po premiéře pohádky.

rozdělení rolí. Aby byla hra úspěšná, musí si herci se svou rolí tzv. padnout do noty. Správný výběr spočívá právě na obou vedoucích souboru, které musí správně odhadnout naturel a schopnosti herců a jejich slučitelnost s danými rolemi.

Po prvních čteních se postupně přidává na intenzitě hereckého ztvárnění. Herci se učí své role a režisérky z nich pomyslně „ždímají“ to nejlepší, co mohou na jevišti předvést. Činnost je to na obou stranách náročná.

Vše je provázané se vším a vše musí přesně „klapnout“. Zvukové a světelné efekty musí proběhnout v ten správný čas děje, kulisy musí být mobilní, ale zároveň bezpečné a krásné, sál musí být přichystán, kostýmy i hudba musí „sedět“. Tyto činnosti jsou samozřejmě dopodrobna plánovány a následně prováděny měsíce před prvním představením. Věřte mi, neboť se těchto příprav osobně účastním, že bez pořádné dávky odhodlání a nadšení pro věc, by žádná z těch úžasných vánočních pohádek nikdy nebyla vznikla.

V prochládlé sokolovně, kde herci i neherci v přestávkách svírají v prokřehklých prstech hrnky s horkým čajem (neboť na renovaci sokolovny finance nejsou k sehnání), však vznikají skvělé chvíle plné kreativních nápadů, vtipných postřehů i originálních gegů. Shrnuto a podtrženo – **dělat divadlo je prostě dřina, ale také báječná zábava!**

Barbora Potůčková

Stalo se v Dalešicích...

před 20 lety v roce 1991

- Opět začalo vyučování ve škole. Otevřela se jedna třída se 4. ročníky pro 21 dětí. První učitelkou a zároveň ředitelkou byla pí Marie Franková z Hrotovic.
- Byla vyasfaltována silnice od tehdejšího Pramene na křižovatku u Kazatelových.
- Prodejna Pramene byla zprivatizována. Zakoupil ji pan Jiří Vítamváz z Třebíče a 7. 1. 1991 byl zahájen prodej.
- JZD Vesmír Dalešice zřídilo družstevní jatka a výrobu na zpracování masa. Poráželo se ve středisku v Třebenicích, zpracování a výroba masných výrobků probíhala v Dalešicích. Pojízdna prodejna je pak rozvázela a nabízela k prodeji v okolních obcích. Týdně se zpracovalo 20 vepřů+6 kusů hovězího. Touto činností se zabývalo 14 zaměstnanců.
- JZD Hrotovice definitivně upustilo od úmyslu rekonstruovat a zprovoznit pivovar.
- Bylo rozhodnuto, že obec Stropěšín se vyčlení z integrace s Dalešicemi a po majetkovém vypořádání se od 1. 3. 1992 stane samostatnou obcí.

- V tomto roce se prvními soukromými podnikateli stali – Jiří Veselý, František Hobza a Zdeněk Chocholouš – všichni v profesi stolařské. Josef Plachý a František Plíšek začali podnikat v zemědělství.
- Stavební skupina JZD Vesmír Dalešice přešla 2. září do majetku Ing. Bronislava Valy a stala se základem firmy V-STAV

před 25 lety v roce 1986

- Na „Šibeňáku“ byl vztyčen a uveden do provozu vodojem.
- Ochotníci Osvětové Besedy nacvičili divadelní hru „Pší komedie“.
- Objekt pivovaru byl předán do majetku JZD Hrotovice.
- V Dolánkách byla zbudována opěrná zeď.
- Probíhala stavba kanalizace a vodovodu. Tvrdé podloží, především v úseku okolo sýpek, muselo být rozrušeno pomocí odstřelů.
- Dalešice měly 521 obyvatel.

Z kroniky vybral RŠ

Informace ze Sboru pro občanské záležitosti

V neděli 12.června 2011 proběhlo na Úřadě městyse Dalešice vítání občánků do života.

Starosta městyse se členy Sboru pro občanské záležitosti přivítal tři nové občánky:

Hanu Solařovou

Josefa Trojana

Jana Homolu

Obřad obohatily pěkným programem děti z naší Mateřské školy pod vedením paní učitelky Lady Čapounové. O hudební doprovod se postarala Tereza Zadražilová

Za SPOZ M. Juránková

V první polovině letošního roku se narodila:

Natálie Novotná

Rodičům blahopřejeme a Natálce přejeme krásné dětství.

Ve druhé polovině roku 2011 oslaví své životní jubileum tito naši spoluobčané:

šedesátníci:

Bauman Miroslav, Buršík Bohumil, Paseková Zdena, Paseka Libor, Trojanová Dagmar

pětašedesátníci:

Khor Rudolf, Ryšánková Marie

pětasedmdesátníci:

Hošková Anežka, Kain Jindřich, Pavlíčková Libuše, Potůčková Milana

osmdesátníci:

Chocholoušová Alžběta, Procházková Marie, Remeňová Milada

Jubilantům blahopřejeme a přejeme pevné zdraví do dalších let.

V první polovině roku 2011 jsme se rozloučili s těmito spoluobčany:

Veselá Zdeňka, Brož Pavel, Okřinová Marie, Coufal Josef, Potůčková Jarmila, Ing. Horák František, Hobza František

Pozůstalým projevujeme upřímnou soustrast.

Činnost dalešických hasičů

Tento víkend proběhne v našich Dalešicích tradiční pouť a to je neklamně znamení, že polovinu roku 2011 už máme za sebou a vychází další číslo Zpravodaje městyse Dalešice, kde mi byl jako obvykle poskytnut prostor pro článek o činnosti hasičů v obci. Tak se trochu ohlédneme ...

Začátkem února jsme opět pořádali masopustní průvod obcí, kde především pohádkové bytosti, jako třeba Sněhurka a sedm trpaslíků, či známí Šmoulové, zvali naše spoluobčany na tradiční hasičský ples. Ten se letos 18. února konal v Dalešicích již po sedmé a zahrála na něm známá a oblíbená skupina DREAMS. Co k tomu dodat? Ples se velmi líbil, což byla pro nás největší odměna za vynaložené úsilí.

Akceschopnost dalešických hasičů byla ověřena 31. března, když na jejich mobilní telefony přišla SMS, že v blízké Valči hoří porost za farou. Na určené místo vyrazila naše hasičská cisterna Tatra 148. Naštěstí se jednalo pouze o malý požár, který byl záhy zlikvidován.

Všichni dobře víme, že 30. duben je magické datum, kdy mají sraz čarodějnice a čarodějové ze všech koutů světa. Čarodějky z Dalešic za podpory Stodoly Dalešice také uskutečnily svůj slet, ale nebyly vůbec zlé. Pro děti připravily spoustu her, přetahování lanem, skoky v pytlicích a taky skákačí hrad. Nechyběla sladká odměna, opékání špekáčků a nakonec samozřejmě shořela i čarodějnice na vatře – pochopitelně pod dohledem hasičů. Účast byla hojná a děti i dospělí se dobře bavili. Večer byl zakončen taneční zábavou s místní skupinou WEGETT.

11. června se v Dalešicích konal další sraz veteránů „Po stopách hraběte Chorinského“. Hlavní pořadatel opět poprosil hasiče z Dalešic o pomoc při organizování tohoto krásného setkání historických vozidel a po zdárném skončení akce nešetřil slovy chvály na naši adresu.

A teď mi dovolu malý pozvání. V pátek 24. června zahraje ve Stodole u Romana hudební skupina WEGETT, jejíž dva členové jsou zároveň dobrovolnými hasiči. Musíme se pochlubit, že kapela je stále více oblíbená i za hranicemi naší obce a též byl zveřejněn článek i s fotografií o této skupině v Horáckých novinách. Přijďte si zazpívat a zatančovat v rytmu country i rockových písniček.

A ještě jedno srdečné pozvání tu pro Vás, milí spoluobčané, máme. Pokusíme se navázat na tradici fotbalových utkání „ženatí versus svobodní“ a proto v sobotu 25. června od 14 hodin proběhne na místním hřišti pouťové utkání ve fotbale. Sama jsem zvědavá, jestli se podaří sehnat dostatek hrajících ženáčů, ale malé občerstvení je zajištěno, tak přijďte podpořit sportovní výkony fotbalistů!

Dále nás čeká 5. července výlet do Prahy. Podíváme se na letiště Ruzyň, kde je pro nás připravena speciální prohlídka, kam se každý člověk běžně nedostane. A potom ještě zamíříme do Národního technického muzea, které někdo navštívil ještě coby žák v rámci školního výletu a někdo tam třeba ještě vůbec nebyl. Moc se na výlet těšíme, je to pro nás odměna za práci vykonávanou dobrovolně, nad rámec našich povinností.

Přeji Vám všem krásné a slunečné léto, plné odpočinku a pohody.

Za Sbor dobrovolných hasičů Dalešice

Jana Čaňková

Sokol Dalešice – sport i kultura

Druhá polovina cvičebního roku 2010/2011 byla tak bohatá na různé akce, soutěže a školení, že se s dovolením zaměřím zvlášť na každou oblast naší činnosti.

Florbal: Florbalová liga pokračovala sérií utkání až do března. Naše družstva dopadla nakonec takto : mini žáci byli čtvrtí, ale Neterda byl druhý mezi střelci a Lucie Čtvrtníčková byla třetím nejlepším brankářem. Mladší žáci obsadili taktéž čtvrté místo, starší žáci i junioři byli nakonec pátí (Vlk byl druhý mezi střelci).

Sokolská všestrannost: plavání, gymnastika, šplh, atletika. Hned v lednu se naši čtyři cvičitelé (Špačková, Potůčková, Zadražil, Potůček) zúčastnili doškolovacího semináře v Třebíči. Díky této akci se jim automaticky prodloužila platnost jejich cvičitelských průkazů! V březnu se V. Špačková a M. Potůčková rozjely do Prahy na nácvik sletové skladby Návštěvníci a o týden později tytéž cvičitelky navštívily seminář Rope skipping v Jihlavě, což je nový sport, který bych česky nazval akrobatické skákání přes speciální švihadlo. V dubnu jsme si udělali v rámci naší T. J. soutěž v gymnastickém dvojboji jako předstupň přeboru župy ve sportovní gymnastice a šplhu v Moravských Budějovicích. A stálo to zato. Padělková J., Všecková K. a Kovářová Marta **získaly zlato, stříbro** si odvezly Slatinská A., Trunečková V., Padělková P., Nekudová V., Dobrovská Z. a Veronika Přepchalová, **bronz** Vonešová V. Ve šplhu byl **zlatý** Tomáš Kříž, **stříbrná** Veronika Přepchalová a **bronzová** byli Tomek, Klára Vildomcová a Marta Kovářová (pokud vám některá příjmení připadají neznámá, připomínám, že členy naší TJ. jsou i žáci z Hrotovic a Náměště n. O.).

Květen byl sportovně nejbohatší měsíc neboť proběhl přebor župy v atletice, závod v přespolním běhu a vše vyvrcholilo Pivovarským duatlonem. Ale všechno pěkně popořádku.

Třebíčský atletický stadion nás tentokrát překvapil pěkným počasím a snad i proto se závodů zúčastnilo velké množství závodníků. Ale naši borci a borkyně se drželi statečně. Na **stupeň nejvyšší, zlatý** vystoupili hned čtyři naši závodníci – Lucie Čtvrtníčková, Klára Vildomcová, Marta Kovářová a Tomáš Kříž. **Stříbrnou** medaili získala V. Nekudová a D. Padělková, Veronika Přepchalová, Jan Balbín a Jiří Čtvrtníček si odvezli **bronz**. Na závěr proběhl ještě závod štafet 4 x 100 m, naše dvě žákovské štafety skončily na **prvním a čtvrtém místě** a štafetový mix (dorostenky Kovářová, Přepchalová a veteráni Zadražil a Potůček) byl na **třetím** místě a oba zúčastnění to kupodivu ve zdraví přežili!

Závod v přespolním běhu se už tradičně konal v Kněžicích. Nejde sice o župní přebor, ten pořádá naše T. J. na podzim, ale přesto má dobrou úroveň a sportovní hodnotu. I tentokrát jsme si jeli pro pěknou hromadu medailí. **Pět zlatých** : Lucie Čtvrtníčková, Tomáš Kříž, Klára Vildomcová, Gabriela Plíšková, Veronika Přepchalová, **tři stříbrné**: Fialová, Křížová, Svobodová a **tři bronzové**: Slatinská, Vala, Ondráčková.

V sobotu 21. května se konal závod Pivovarského duatlonu. Jde o ojedinělý závod 5ti-členných družstev, z nichž čtyři jedou na kole, pátý běží a nese štafetu. Borci se mohou jakkoli střídát a urazit čtyři cca 25 km dlouhé okruhy, tedy celkem 100 km. My jsme tentokrát nezávodili, ale velkou měrou jsme se podíleli na organizaci závodu. Počínaje činností v prostoru startu a cíle, navigováním závodníků v problematických částech trati, obsluhováním unavených sportovců v sektoru občerstvení a konče moderováním celé akce. Potěšilo nás, že jsme byli chváleni i závodníci, kteří se zúčastňují podobných závodů i v zahraničí.

Naštěstí červen byl už měsíc odpočinku a relaxace. Cvičební rok jsme tradičně zakončili šipkovanou a opékáním párků na hřišti.

Nejllepší z nás však čekaly ještě přebory ČOS. Pro mladší žactvo se konaly tentokrát v Brně. I přes velkou konkurenci jsme nedopadli špatně. Tomáš Kříž byl první v plavání i atletice, druhý ve šplhu, ale bohužel až osmnáctý ve sportovní gymnastice, což mu přineslo celkově až šesté místo. Lucie Čtvrtníčková byla šestá v atletice, Klára Vildomcová čtvrtá v atletice a Jan Balbín v atletice na osmém místě.

Přebory ČOS pro starší žáky a dorost se budou teprve konat v Praze, takže můžeme našim dvěma závodnicím Martě Kovářové a Veronice Přepchalové zatím jenom držet palce, aby se jim dařilo co nejlépe.

RNDr. Josef Potůček

Myslivci v polovině roku 2011

Bereme již jako samozřejmost skutečnost, že zvláště o víkendech panuje v areálu Mysliveckého sdružení Pod pivovarem velmi čilý ruch. Ani letos zde budovatelské úsilí nepolevilo. Bylo dokončeno venkovní posezení s pergolou, které vhodně doplňuje zázemí Myslivny. Prioritou MS však je vybudování další voliéry k odchovu mladých bažantů. Na místě staré, doslouživší, začala na jaře vznikat voliéra nová, v pořadí již druhá. Jako při budování celého areálu tak i při stavbě voliéry se veškeré práce provádí svépomocí. Co se velikosti voliér týká, nejsou to žádná plivátka. To dokumentují její rozměry, které jsou 20 x 25m. Na stavbu takové rozměrné voliéry je zapotřebí velké množství materiálu. Sloupků, obrubníků, podpěr, nosníků a především mnoho čtverečných metrů pletiva. Ke zbudování je samozřejmě také třeba velká porce lidské práce. O tom svědčí letošních takřka 1100 odpracovaných brigádnických hodin. Práce na dokončení voliéry v současnosti finišují, neboť již v prvním červencovém týdnu „zabydlí“ její prostory 1600 šestitýdenních bažantích kuřat z líhně v Náměšti nad Oslavou.

A jak celý proces odchovávání bažantů probíhá? Následovně. Dalešické chovné hejno čítá 100 bažantích slepic a 20 kohoutů. Snesená vejce od tohoto hejna se převezou do líhně v Náměšti nad Oslavou. Letos jich bylo 4173 kusů. Z velké většiny vajec se vylíhnou kuřata, která zůstávají v líhni po dobu šesti týdnů. Část se pak vrátí k odchovu do Dalešic. Vylíhnutí a pobyt + krmení v líhni není zadarmo a musí se zaplatit. Proto se členové MS snaží při budování areálu udělat co největší množství práce svépomocí, aby ušetřili co nejvíce peněz

V dubnu bylo v Myslivně zorganizováno setkání zastupitelů obcí Dalešice, Stropěšín, Slavětice a města Hrotovice. Vedení MS při tomto setkání prezentovalo výsledky své budovatelské práce a zastupitelé se tak mohli seznámit s fungováním a činností této organizace.

Pro tuto zájmovou činnost získali zatím na zkoušku jednoho mladého adepta. Jinak se počet členů ve sdružení nezměnil.

Popis činnosti našich myslivců se vejde do nemnoha řádků, které nemohou vše postihnout. Starost a celoroční ošetřování chovného hejna a následná péče o mladá bažantí kuřata však vyžaduje mnoho každodenní, obětavé práce a starostí.

Zrovna jako neustálé zvelebování celého areálu. Díky myslivcům vypadá tato část Pod pivovarem velmi kultivovaně. Za to jim patří obdiv i poděkování.

*Dle informací předsedy MS p. Václava Sobotky
sepsal RŠ*

Počátek stavby nové voliéry v areálu MS.

Naši jmenovci - DALEŠICE v ČR

Na mapě České republiky nenajdeme jenom naše Dalešice, ale i další tři sídla tohoto jména. Kromě našich moravských, se ostatní troje Dalešice nachází v Čechách.

Dalešice v kraji Libereckém v okrese Jablonec nad Nisou,

Dalešice v kraji Středočeském v okrese Benešov

Dalešice v kraji Středočeském v okrese Mladá Boleslav

O našich jmenovcích bychom měli vědět něco víc než jenom to, že existují. Zde je jejich stručný popis.

Obecní úřad mimo našich Dalešic mají pouze **Dalešice u Jablonce nad Nisou**. Jsou typickou podhorskou vískou, kdy domky jsou rozsety po kopcovitém terénu. Tato obec se nachází asi 5 km od Jablonce nad Nisou a 17 km od polských hranic. Katastrální území má rozlohu 245 ha, z čehož je 1/3 orná půda, 1/3 louky 1/3 je zalesněna.

Obec má 160 obyvatel. Počet obydlených domů je 47, rekreačních chalup je 30. Starostkou obce je paní Hana Véllová. Obec má svůj znak a prapor. Funguje zde i Sbor dobrovolných hasičů. Z bývalé školy je nyní úřadovna Obecního úřadu. Největší místnost v této budově slouží ke schůzím zastupitelstva obce a také jako společenská místnost.

Od 1. 1. 1960 byly Dalešice spolu s další malou obcí Čížkovice připojeny k obci Maršovice a pod tímto názvem působily až do roku 1991. Po provedeném referendu v roce 1991 se obec osamostatnila a dál existuje pod samostatným jménem DALEŠICE. Zajímavostí je, že i v těchto Dalešicích, je jako u nás, kaple Svatého Kříže, která byla postavena v roce 1726.

Na počátku 20. století se všichni občané obce hlásili k německé národnosti i když se mezi nimi vyskytovalo několik českých jmen. Německé obyvatelstvo bylo po II. světové válce vystěhováno a Dalešice postupně osídlili přistěhovavší se občané z vnitrozemí.

Osada **Dalešice v okrese Benešov** spadá do působnosti města Neveklov. Oficiální název je Dalešice nad Vltavou. Osada má 27 domů a 55 obyvatel.

Velkou pozoruhodností této osady se jménem Dalešice je to, že leží v prostoru,

kteří si během II. světové války vybrala vojenská branná moc fašistického Německa za vojenský prostor určený ke cvičení vojáků a ke zkoušení zbraní.

Toto byl oficiální udávaný důvod. Skrytou příčinou však bylo vystěhování českého obyvatelstva a utváření čistě německého prostoru na okupovaném území. Proto se v roce 1942 museli z tohoto prostoru místní obyvatelé po etapách povinně vystěhovat. A navíc, Dalešice byly jedním z cílů ostrých střelb minometů a dělostřelectva při výcviku wehrmachtu. Při těchto střelbách byly pořizovány filmové záběry, které pak byly promítány ve filmových týdenících a byly vydávány jako autentické záběry z bojů na východní frontě.

Vystěhování se týkalo mnoha obcí a takřka 28 tisíc obyvatelů tohoto území. Pamětníci vzpomínají na velké utrpení, které zažívali při tomto nuceném vystěhování.

Po válce se zase lidé postupně vraceli do svých původních sídel a také do Dalešic, které byly velmi zdevastované.

Malá víska **Dalešice v okrese Mladá Boleslav** je součástí obce Bitouchov. Je zde 43 domů a žije zde 41 obyvatel. V obci není ani obchod, ani hospoda. Má však kronikářku, která sepisuje obecní kroniku.

V budově bývalého MNV je knihovna a malý sál, který je využíván hlavně v zimě k různým akcím. Kolem Dalešic protéká řeka Jizera, nedaleko je též zřícenina hradu Bezděz. Nejstarší doložená zmínka o této obci je z roku 1465. Základem současné obce je 5 statků, podnes stojících. V současné době je zemědělská činnost v obci úplně utlumena.

V nedávné minulosti zde vznikly dvě zahrádkářské kolonie, které založili převážně občané z Mladé Boleslavi

a z Bakova nad Jizerou. Zahradní domky si v poslední době jejich majitelé přestavují na objekty k trvalému bydlení. Kromě Dalešic patří k OÚ v Bitouchově také osada Dolánky, která je ještě menší než zmiňované Dalešice. Dolánky mají pouhých 27 obyvatel.

Toto jsou základní údaje o obcích, které v ČR nesou stejné jméno jako naše Dalešice. Je patrné, že ty naše jsou největší a také nejznámější.

RŠ

Víte, že...

- Celkový výtěžek Tříkrálové sbírky v našem okrese činí 1.757.312,- Kč. Občané z Dalešic přispěli částkou 14.058,- Kč
- V sobotu 9. července od 8.00 - 11.00 hod. se uskuteční na Městečku sběr velkoobjemového odpadu. Uvedený odpad (matrace, koberce, nábytek atd.) bude od vás pracovníkem městysu odebrán a odvezen na likvidaci
- V pátek 16. července se uskuteční sběr železného šrotu. Uvedený odpad přistavte v ranních hodinách před váš dům, v průběhu dne bude odpad odvezen.
- Ve čtvrtek 8. září 2011 se uskuteční svoz nebezpečného odpadu. Uvedený odpad přistavte v ranních hodinách před váš dům, během dne bude odpad odvezen
- V posledním prázdninovém týdnu se uskuteční v místní sokolovně již třetí ročník loutkového divadelního představení. Přesný termín bude včas oznámen. Srdečně jsou zvány nejen děti, ale i dospělí. Vstup zdarma

-jž-

V-STAV začínal v Dalešicích

Píše se rok 1991 a tak jako jinde i v dalešickém JZD Vesmír dochází v tomto roce k řadě přeměn, zvrátů, a překvapivých rozhodnutí.

Jednou ze změn je rozhodnutí o zrušení družstevní stavební skupiny, kterou tehdy vedl mladý stavební inženýr Bronislav Vala. K její likvidaci a zániku však nedošlo. Vedoucí skupiny si mechanizaci a zařízení převedl do pronájmu, následně pak vše odkoupil a pokračoval ve stavební činnosti i nadále. Nejenže nikdo nepřišel o práci, ale zajistil práci i dalším. Svoji firmu nazval naprosto výstižně V-STAV. Rokem 1991 se začínají psát začátky dnes známé a úspěšné stavební firmy V-STAV Ing. Bronislava Valy, která letos slaví 20 let od svého vzniku.

Dá se říci, že tato firma měla svůj zrod v Dalešicích a jejími prvními zaměstnanci byli právě bývalí dalešičtí družstevníci.

Díky nebojácnému prvopočátečnímu rozhodnutí Ing Bronislava Valy začít soukromě podnikat a díky jeho manažerským i lidským schopnostem, získala během let firma vynikající zvuk, neustále se rozvíjela a je známa nejen v našem regionu, ale uplatňuje se na stavbách takřka po celé České republice. Za 20 let své činnosti se V-STAV může pochlubit mnoha zdařilými stavbami a její výrazné stopy lze najít i u nás v Dalešicích. Přeměna fary na bytový dům, generální oprava kostela, rekonstrukce Městečka, zřízení nových stavebních míst včetně inženýrských sítí a celá řada drobnějších staveb. Z nenápadných dalešických začátků, s takřka nulovou mechanizací se firma vyvinula do současné podoby a je vybavená výbornou stavební technikou a strojovým parkem. Pro Dalešice je velkou škodou, že nesídlí u nás, kde vznikla, ale přesídlila do sousedních Hrotovic.

Firma V-STAV zaměstnávala a zaměstnává i celou řadu lidí z Dalešic. Její majitel Ing Bronislav Vala je znám svoji vstřícností a sponzorováním akcí a různých činností. Nelze nic jiného, než popřát této firmě další úspěšné fungování a jejímu majiteli Ing. Bronislavu Valovi pevné zdraví a mnoho manažerské invence.

RŠ

Zajímavý koníček

Když se někdo zeptá na jméno Pavel Holoubek, je to otázka nedostatečná. Musí se upřesnit. Je třeba vědět, zda se jedná o Pavla nejstaršího, prostředního, či nejmladšího. Nestává se často, aby se držela pěkná rodová tradice v předávání stejného jména už na třetí generaci. U Holoubků to tak je.

Tentokrát se jedná o pana Pavla Holoubka prostředního, mistra pokrývačského. Jeho koníčkem je sběratelství. Kde kdo něco sbírá, to je celkem běžné. Ale to co sbírá Pavel Holoubek, to až tak běžné není.

Během let se mu podařilo shromáždit do své sbírky celou řadu vzduchovek a také nábojnic. Ve sbírce má vzduchovky všemožné. Od malé dětské „střílečky“ až po armádní kus i s dalekohledem. Vzduchovky s různě tvarovanými pažbami a různých barevných odstínů. Tyto vzduchové zbraně má umístěny na přehledném věšáku a o každé dovede vypovědět její historii. Nejinak je tomu i se sbírkou nábojnic. Na první pohled zaujmou makety tankových střel, dělových a osvětlovacích nábojů. Také menší, samozřejmě prázdné nábojnice do různých zbraní a kulometů. Některé jsou doslova unikáty dnes už jen těžko k sehnání.

Zajímavé jsou i historie jejich objevení a historie původu. Na půdách, zbořeníštích, či v kovošrotu. Pavel má nejen sbírku těchto věcí, ale má i podrobné znalosti o tomto oboru. Rozpozná typy a určení jednotlivých druhů munice i dobu jejich používání. Čte literaturu i encyklopedie. Dlouhodobým zájmem nabytý značný přehled a zkušenosti s předměty, které sbírá.

Jen málokdo z nás věděl, jaké zajímavosti se u Holoubků v Dolánkách nachází. Pavel se se svojí zálibou nikde nevychloubal. Myslím ale, že je dobré vědět, že je nejen dobrý pokrývačský mistr, ale že jeho zájmem je i netradiční sběratelství.

RŠ

Hra – Lovci

Regionální rada Jihovýchod vyhlásila soutěž s názvem **LOVCI**, jejímž cílem je přiblížit široké veřejnosti 40 zajímavých míst jihomoravského kraje a kraje Vysočina, jejíž výstavba – rekonstrukce byla financována z fondů Evropské unie prostřednictvím Regionálního operačního programu Jihovýchod.

Mezi vybrané projekty byl vybrán také náš zdařilý projekt Živé městečko. Soutěží se od 23. května do 30. září 2011. Stačí pouze odeslat SMS s tajným kódem navštíveného místa, který naleznete na tabulce přímo v místě objektu. Tabulka s tajným kódem na Městečku je umístěna na plotě u vstupu na dětské hřiště.

Hraje se o zajímavé ceny. 1. cena – let balónem nad Brnem pro 3 osoby
2. cena - víkendový pobyt ve Welnes hotelu Celnice v Lednicko-Valtickém areálu.

Bližší informace a pravidla o hře naleznete na:

www.lovci.jihovychod.cz.

JZ

Životní jubileum

Duchovní správce naší farnosti P. Petr Holý oslavil letos kulaté životní jubileum - 40. výročí narození. Všichni ho známe, všichni se s ním občas potkáváme. Všichni také víme, jak čínorodého a šikovného člověka a kněze u nás máme.

Za jedenáct let svého působení se nejen v Dalešicích, ale i v dalších farnostech kde působí, změnila celá řada věcí.

Přídomek, že je „stavitel“, je plně na místě. Nebojácně se pustil do stavebních rekonstrukcí a oprav. Jen u nás v Dalešicích se provedla generální oprava kostela, pořídilo se jeho noční nasvětlení a budova fary se přestavěla na bytový dům. Další stavební aktivitu připravuje v bývalé hospodářské budově ve farním dvoře.

Kromě svých povinností při správě a vedení přidělených farností organizuje každoročně letní pobytové tábory pro starší i pro malé děti, zimní lyžařské pobyty na horách, cyklistické výjezdy a také různé turistické pobyty. S mládeží si rozumí a podílí se na zajímavých aktivitách pro malé i velké. Stačí zmínit dětský farní karneval, či dětský den, drakiádu, vánoční krmení lesní zvěře atd. Také ve svých farnostech vyučuje náboženství, celkem na pěti školách.

Tradičním se stal pod jeho vedením každoroční poutní farní zájezd po zemích celé Evropy. I ten letošní byl perfektně připraven a byl mimořádně zajímavý a poučný.

Jeho čas je bohatě naplněn neustálou činností a tak snad ani nezpozoroval, že se do výročí jeho narozenin vetřela číslovka čtyřicet.

K tomuto sympatickému narozeninovému jubileu mu nelze popřát nic jiného než pevné zdraví, hodně síly, elánu a Boží pomoci do další čtyřicítky. Otče Petře, srdečné díky za vše!

RŠ

Novinky z pivovaru

V letošním roce se v programu dalešického pivovaru objevily dvě novinky: deskové hry a pivovarský duatlon.

Kluci ze sdružení Kavenu přivezli ze své půjčovny vzorek čítající několik desítek deskových her. Všichni, kteří se přišli podívat si mohli všechny hry vyzkoušet s odborným výkladem. Jelikož se často jednalo o hry, které nejsou všeobecně známy, hrálo se na mnoha stolech až do pozdních odpoledních hodin.

Odpoledne také v prostoru her proběhla vernisáž známého ilustrátora dětských knížek, akademického malíře Josefa Kremláčka. Toto zajímavé setkání by se zřejmě nepodařilo zorganizovat bez milé pomoci paní Růženy Vlkové.

První ročník našeho Pivovarského duatlonu se vydařil. Na start dorazilo deset týmů připravených zdolat nástrahy stokilometrové tratě. Přes varovné hlasy, že trať je příliš náročná a dlouhá se ukázalo, že prakticky všichni dokončili bez potíží a někteří dokonce ve výborných běžeckých časech. Tým v barvách pivovaru dokončil na solidním pátém místě. Všichni sportovci si opravdu pochvalovali způsob organizace celého závodu za což děkují všem, kteří se na organizaci podíleli v čele s Věrou Špačkovou a manželi Potůčkovými.

Jelikož byli všichni tak spokojeni, budeme se snažit tento zajímavý závod pravidelně pořádát i v příštích letech a hlavně se budeme těšit, zda napřesrok bude i družstvo z dalešických řad.

Celý projekt výměny pivovarské technologie postupně spěje do finále. Na nové varně se již několik týdnů vaří, ve sklepích to kvasí a zraje, a náš sládek Štěpán Kříž se opět vyznamenává. Piva z nové technologie jsou snad ještě lepší, než ta vynikající ze staré varny.

Naše nejoblíbenější Dalešická 11° obdržela od oficiální komise značku „Regionální potravin Vysočiny“ – další z řady ocenění, která náš pivovárek pravidelně získává.

I o Velikonocích se letos v Dalešicích hrkalo.

Přijďte i vy ochutnat piva z nové varny a posuďte sami.

Nebo přijďte ochutnat něco z letošního kulturního programu, který se letos podařilo připravit nebývale bohatý a snad i pro všelijaké chutě.

Srdečně vás zve

váš správce Ladislav Urban

Z letního kulturního programu 2011:

3.7	dětský den s Michalem Nesvatbou – zábava nejen pro děti
8.7	Eva a Vašek
15.7	Ondřej Havelka a jeho Melody Makers
29.7	Věra Špinarová
12.8	Cigánski diabli
19.8	Hradologie – jazz v pivovaru
31.7	setkání dechových kapel
26.8	slíbený Jakub Smolík

Šikulové, aneb... ani o nich nevíme

Mladšího Josefa z rodiny Trojanovy známe všichni. Usměvavý, jako by nesmělý mladík, má krásnou, zajímavou zálibu a o ní ví málokdo. Tou zálibou je řezbářství. Asi před šesti lety se poprvé pokusil z lipového dřeva zhotovit nějaký výtvar.

Ještě neměl to správné řezbářské nádobičko, dlátka, a všelijak zahnuté nože.

Nejprve si vypůjčil, později pak tyto potřebné pomůcky zakoupil a protože ho tato činnost velmi zaujala, věnoval každou volnou chvíli práci se dřevem. Samozřejmě z počátku nebyly jeho výrobky úplně vzhledné, ale s přibývajícím zkušenostmi se vše zlepšovalo. Postupem doby zjistil, co je lépe obrousit, jak plochy vyhladit, namořit, či natřít. Vyřezávání jej pohltilo tak, že přestože i jeho tíží nedostatek času, neváhá a ráno si přivstane a různými dlátky a noži opracovává bílé lipové dřevo.

Dokáže zhotovit nejen lidské postavy, ale i zvířata, různé ozdobné ornamenty, květiny a pustí se i do vyřezávání obrazu. Než může usednout nad kousek dřeva a pustit se do vlastního vyřezávání, musí si připravit materiál, ze kterého pak vznikne zamýšlený výrobek. Lipové dřevo musí být dostatečně vyschlé a jeho shánění není zrovna snadné.

Řezbář potřebuje mít k této činnosti výtvarné nadání a dobrou představivost. A to mladší Pepa Trojan má. Je sice samouk, ale samouk velmi šikovný.

O tom svědčí celá řada jím vyrobených kousků, které má doma a které zdobí jeho byt, nebo ty, které někomu daroval. Jeden jeho výtvar si odnesl také šťastný výherce v tombole letošního hasičského plesu.

Přílišná skromnost mu nedovoluje chlubit se se svojí zálibou a se svými řezbářskými dovednostmi. Proto to činím tímto článkem.

RŠ

Velké množství automotoveteránů a jejich obdivovatelů na pivovarském dvoře.

Maďarskem na Ukrajinu a zpátky přes Polsko na východní Slovensko

Poutně-poznávací farní zájezd do míst, kde se prolínají západní a východní křesťanské tradice.

Je neděle 15.května 2011 po poledni a my se vydáváme jako každoročně na farní pouť. Tentokrát však směřujeme na východ. Cestou přes Brno a Bratislavu přijedeme v podvečer do Štúrova, kde přespíme.

V pondělí ráno přejedeme přes nový most na Dunaji do maďarského města Ostřihom(Esztergom), kde se nad řekou Dunaj tyčí mohutná katedrála, sídlo maďarských arcibiskupů. Při její návštěvě zde máme v kryptě mši svatou. Pak pokračujeme v cestě do východní části Maďarska, prohlédneme si Eger a ochutnáme v městečku Tokaj pověstné tokajské víno. K večeru přijedeme na východní Slovensko do Košic. Ubytujeme se a projdeme se večerním městem.

V úterý ráno překročíme slovensko-ukrajinskou hranici a přijíždíme do Užhorodu, hlavního města Zakarpatské Ukrajiny. Prohlídku města nám zabezpečí členové spolku TGM. Ti nás seznámí s výstavbou města za 1.československé republiky. Na okružní prohlídce shlédneme i obě katedrály, pravoslavnou i řeckokatolickou. Odpoledne pak pokračujeme směrem na východ do pohorí Karpat a přijíždíme do obce Koločava, známé z románu spisovatele Ivana Olbrachta - Nikola Šuhaj loupežník. Odtud jedeme na nocleh do Volovce, kde přespáváme v horském hotelu Šepot Karpat.

Ve středu naše putování pokračuje a z hor se vydáváme do Lvova, metropole západní Ukrajiny. Zde se nachází historické centrum, které je zapsáno na

seznamu světového dědictví UNESCO. Lvov je také důležitým duchovním střediskem; své katedrály tu má řeckokatolická, římskokatolická, pravoslavná i arménská církev. Po ubytování absolvujeme prohlídku tohoto krásného města a večer máme mši sv v místní katolické katedrále.

Ve čtvrtek se vydáme na cestu zpět přes Polsko. Projedeme města Przemysl, Sanok. Na polsko-slovenské hranici navštívíme známý památník na Dukle, pak se projdeme v krásných lázních Bardějovské Kúpele a na

večer se ubytujeme v historickém východoslovenském městě Bardějově.

V pátek ráno jedeme kousek za Bardějov do obce Hervartov, kde je vzácný dřevěný římskokatolický kostel sv. Františka z Assisi, který je na seznamu UNESCO. V tomto dřevěném kostele máme také mši sv. Při zpáteční cestě se ještě jednou zastavíme v Bardějově a prohlédneme si zde nádherné bardějovské náměstí, kterému vévodí římskokatolická Basilika Minor svatého Egidia.

Dalešičtí účastníci poté na Dukle.

Účastníci poté před památkou UNESCO - dřevěným kostelem v Hervartově na východním Slovensku.

Dále pak pokračujeme přes Starou Ľubovňu na poutní místo Limanová a odtud se přesuneme do Červeného Kláštoru, kde sjedeme část řeky Dunajec na pltích (vorech). Po vylodění už jedeme na místo našeho posledního ubytování u Spišské Nové Vsi.

Poslední den v sobotu naši poutně poznávací cestu ukončíme návštěvou Levoče, historického jádra města a Mariánské hory, která je jedním z nejvíce navštěvovaných poutních míst na Slovensku. Pak už vyrazíme na dlouhou cestu domů.

Jako každoročně přijíždíme domů sice trochu unaveni, ale opět naplněni novými zážitky a poznáním odlišné kultury. Bohu díky za pěknou pout' a už teď se těšíme na další příští rok.

P. Petr Holý